

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 8. Luporum, vrsorum, tigrinum, leonumq[ue] mira cicuratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

Ælian.
li. 7. c. 56.

rent, & ad arcem tamen reuifere suam nõ obliuiscerentur. Vidi, Salisburgi, annum & cornua alta ferentem ceruum, qui & frœnum, & fessorem, & quod mirum magis, bombardæ à fessore intra cornua illius collocatę explosionē pateretur; equitẽque ad vnum fere milliare principes curru celerrimo vectos comitantem portaret, quouis equo agiliorem. Quod si quis vult etiam fidelitatem cerui, Mithridates Ponticus, cùm somnum caperet, sui corporis custodiam non modò armis & satellitibus excubitoribus committebat: sed magis etiã tauro, & equo, & ceruo, quos mansuefactos habebat. Ii enim ad custodiam eius dormientis aduigilantes, si quis accederet, illius, sensum ex ipsa respiratione, quem mox percipiebant, atque ille ex mugitu, aliter hinnitu, alius sua propria voce eum à somno excitabat.

§. VIII.

*Luporum, vrsorum, tigridum, leonũque
mira cicuratio.*

Credibilia hæc sunt ijs, quæ de lupis, vrsis, leonibus, ipsa tigride narrantur. Iacobus Christophorus Blarer, Episcopus Basileensis, Collegij nostri Bruntrutani Fundator,

tor, Princeps æterna memoria dignus, lupum habuit, non solum domi, atque in arce, inter canes familiariter & amice versantem, sed etiam cum iisdem canibus in silvas prodeuntem, nec segnius, quam canes, ceterorum luporum venationi instantem: adeo constatior, in amicitia, fuit cum illis, quibus fœdere & educatione, quam quibus sanguine & origine junctus erat. Sindrigal, post Vitoldum, Lituaniæ Princeps, ursam habuit, quæ, quoties mane dies fiebat, relicto nemore, domum eius accedens, fores pedibus percutiebat, apertoque ostio porrectum capiebat cibum. De Pythagoræ formidolosa, sed innoxia ursam nihil dicam, quando illa magicis artibus coercita putatur. Longa est narratio, de Ursam, quam, catulorum periculo, furentem venator, per montes ac scopulos, cum formidine spectantium, in Sabaudia equitasse, receserit à Richeomo. Augustus tigrim Romæ ostendit, in cauea, mansuefactam: diuus verò Claudius simul quatuor. Primus leonem manu tractare ausus, & ostendere mansuefactum Hanno è clarissimis Pænorum traditur: damnatusque illo argumento, quoniam nihil non persuasurus vir tam artificis ingenij videbatur, & male credi libertas ei, cui

Ludovic.
Richeo.
de Vale.
dict ani-
mæ. c. 12
Plin. li. 8.
nat. hist.
c. 17. & 16.

Plutarch.
in Politic.
Cælius
li. 3. c. 19.

Gellius
li. 5. c. 14.
Noct. At-
tic.
Plin. l. 8.
in fine ca.
16 & 17.
Prat.
Spir. c. 2.
107.
Matth.
Parif. in
hist. An-
glic. pag.
241.

ei, cui in tantum cessisset etiam feritas. Plutarchus scribit, Antonem coactum vertere solum, exilij causa, quod, in expeditionibus leonem haberet sarcinas ferentem, veluti esset id argumento, eum ad tyrannidē aspirare. Dion & Xiphilinus memorāt Antoninum Caracallam, Rom. Imp. habuisse leonem, quem Acinacem nominabat, alebatque inter complures alios. Hunc non tantū publicè deosculabatur, sed ad mensam etiam, lectumque admittebat. Constat etiam eundem Antoninum à leone admonitū esse, ne domo egrederetur, cum exeuntem dentibus teneret. Cui cum non obtemperasset, interfectum esse. De Androdi Daci leone beneficij memore, & usque ad prodigium loro tenui reuincto, & vrbe tota circum tabernas circumducto floridè scribit Gellius. Similem refert de Elpide Samio historiæ naturalis scriptor; & de Philini patre; sed huic panthera, illi leo mutis precibus est blanditus. Et, in Prato Spirituali, leo, ob spinam à B. Gerasimo Abbate è pede euulsam, recedere noluit, ipsoque mortuo, magno rugitu edito, & ipse sepulchro eius incumbens expirauit. Stupendum leonis grati exemplum refert,

in

in historia Anglicana, Matthæus Paris; quod alio loco aptius dabimus. Sed quid aliunde accersimus exempla, quæ domi nostræ suppeditantur? Quis enim, me adolefcente, non audiuit ab ijs, qui viderunt, Monachij, Bauariæ Ducem Albertum V. Germaniæ illum nominatissimum heroem Serenissimi Electoris Maximiliani auum, itidem ad mensam admisisse iubatissimum leonem; quem etiam Augustæ, in Comitij Imperij, canis instar, habuit sequentem, & inter publicos confessus Principi suo, ad pedes, accumbentem, patientemque, ut sibi scabelli loco, vestigia Princeps imponeret? cum interea ipse omnibus imposuit metum. Ne longum faciam, hoc tale tam *seuum animal, rotarum orbis circumacti, cur- rusq; inanēs, & gallinaceorum crista cantusq; etiam magis terrent; sed maxime ignes. Cape- re eos, ardui erat quondam operis, foveisq; ma- xime. Principatu Claudij casus rationem do- cuit, pudendam penè talis fera nomine. Pasto- ris Getuli sago, contra ingruentis impetum, obiecto: (cum enim præcipua leonum vis vigôrque in oculis eorum sit, fit ut lumine hebetato, aut velato ferocitas omnis deci- dat) quod spectaculū in arenam protinus trās- latum*

Plin. l. 8.
hist. nat.
cap. 16.

latum est, vix credibili modo torpescere tanta feritate. quamvis leui iniectū operto capite; ita ut deninciatur non repugnans. Videlicet omnis vis constat in oculis. Quo minus mirum sit, a Lysimacho, Alexandri iussu, simul incluso, strangulatum leonem. Imago subdidit eos, primūq; Rome ad currum iunxit M. Antonius, & quidem civili bello, cum dimicatum esset in Pharsalicis campis. non sine quodam ostento temporum, generosos spiritus jugum subire illo prodigio significauit: nam quod ita vectus est in mima Cytheride, supra monstra etiam illarum calamitatum fuit. Deniq; nonne satis clarè dominium in feras ostendit domina vrbiū Roma, in qua leonum simul plurium pugna, princeps dedit Q. Scauola P. filius in curuli adilitate? Centum autem iudatorum primū omniū L. Sylla, qui postea dictator fuit, in praetura. Post eum Pompeius Magnus in circo DC. in ys iudatorum CCCXV. Caesar dictator CCCC. Hæc de terrestribus bestiis Plinius, de quibus, in compendio, audi Martialem:

Idē Ibid.

Martial.
li. ep. 105.

§. IX.

Variarum belluarum in curribus trahendis vsus.

Picto quod iuga delicata collo
Pardus sustinet, improbaq; tigres
Includ.